
Michael Tetzschner (Hovedindlæg)

Spørsmålet om velferdsmodellen og dens bærekraft blir jo særlig stilt skarpt når det gjelder ungdomsarbeidsledighet. Det er nemlig en side ved velferdsstaten som nok ikke er tilsiktet, men som allikevel må diskuteres og problematiseres, og det er at den faktisk også har en evne til å produsere klienter og avhengighet. Ungdommen er en gruppe som lett marginaliseres hvis den ikke får seg fagutdanning eller annen kvalifisert utdanning, og derfor vil skolen være første forsvarslinje mot ungdomsarbeidsledighet. Skoletiden må brukes effektivt til faglig utvikling, til klare tilbakemeldinger om hvor elevene står, gjennom for eksempel karakterer. Det å leve opp til skolens mening vil også redusere frafallet i skolen. Mange unge opplever jo nettopp at skoletiden er meningsløs fordi det ikke har noen betydning for om de anstrenger seg mye eller lite.

Men frafallet bør ikke stimuleres aktivt gjennom lett tilgang til passive overføringsordninger.

Velferdsordningen kan være økonomisk ganske fristende for unge mennesker som et alternativ til lav lønnsinntekt, som for alle yrkesgrupper vil være lav de første årene. Velferdsstatens velmente omfordeling kan føre til svekkelse av det personlige ansvar. Ungdommene mister opplæringen i å være personlig ansvarlig i sine egne liv, og vi mister en grunnverdi også for samfunnet. Derfor er det rett og slett ikke noen god idé at staten skal gjøre det motsatte, nemlig å gå ut med en jobbgaranti som vi allerede på forhånd vet at man ikke klarer å oppfylle. Derimot ligger mye av svaret i et fleksibelt arbeidsmarked – det at man åpner for at ungdom kan prøve seg i vikarstillinger, det at man tillater midlertidig ansettelse, som gjør at partene kan lære hverandre å kjenne. Dette er altså trinn inn i arbeidslivet og ikke

trinn ut av arbeidslivet.

Så må vi også ha mer lokal lønnsdannelse, som gjør at ungdommen kan utnytte de mulighetene som finnes for å få arbeid. I så henseende var det jo også litt løfterikt at representanten Stenberg var inne på dette med at ungdommen måtte kunne reise. Dette at man er villig til å reise for å ta arbeid der det er arbeid, er en utmerket måte, det er nettopp en understrekning av at man også kan legge en egen strategi for sin egen velferd. Vi må aldri glemme at det er arbeid som finansierer all velferd, både vår egen velferd, men også den som distribueres gjennom offentlige kanaler.

Tietoja

Puheen numero

92

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Michael Tetzschner](#)

Speaker role

Den Konservative Gruppens talsperson

Päivämäärä

30.10.13 12:13